

Komu zvoni v Tezenskem gozdu pri Mariboru, na prizorišču največjega povojnega morišča v Evropi?

<http://www.politikis.si/?p=171895>

Objavil Uredništvo 16. 08. 2016

Piše: mag. Dejan Kaloh

Na prizorišču največjega povojnega morišča v Evropi, zverinsko pomorjeni še dandanes nimajo miru, ez njihova trupla je namreč speljana avtocesta. In ga ne bodo niti nikoli imeli...

To no pred 9 leti, avgusta 2007, so se preiskovalci pod vodstvom zgodovinarja Mitje Ferenca drugi (pa tudi zadnji !) vrnili – dobesedno – na kraj največjega množičnega zločina po koncu 2. svetovne vojne v Evropi, v Tezenski gozd pri Mariboru. “V tem primeru gre zagotovo za enega največjih, e ne celo največje je povojno grobišče v Evropi“, je takrat na Teznem pri Mariboru povedal vodja preiskave Ferenc.

A največje je povojno morišče v Evropi so odkrili že leta 1999, ko so ez Tezenski gozd gradili avtocesto. Ko so preiskovalci sondirali protitankovski jarek v tamkajšnjem gozdu, so samo na 70 metrih izkopali kar 1.179 trupel, kar pomeni, da so bili umorjeni v jarek nametani v več plasteh. Posmrtno ostanke je sicer mogoče najti nekje na globini metra in pol pod zemljo pa tja do okoli dva metra in pol. **S sondiranjem so nadalje ugotovili, da je jarek vsaj v dolžino 930 metrov napolnjen z žrtvami, kar bi po matemati nem izra unu pomenilo okoli 15.000 žrtev.** To so dejansko gromozanske številke, a kot kaže, da je število žrtev na Teznem veliko večje od prvih ocen, ko se je govorilo “samo” o 15.000 žrtvah, neuradne številke so šle celo do neverjetnih 50.000 žrtev! Protitankovski jarek je sicer bil izkopen skozi Tezenski gozd med Dravo in cesto Celje-Maribor, dolg pa je bil približno tri kilometre in pol. V tezenskem protitankovskem jarku, je (dokazano) konalo daleč največje Hrvatov (gre dejansko za največje je morišče Hrvatov pobitih ob koncu druge svetovne vojne – to so bili pripadniki hrvaških oboroženih sil, ki so se poleti 1945 pred komunisti nimi silami umaknili iz Hrvaške v Avstrijo. Od tam pa so jih britanske okupacijske oblasti vrnile v Jugoslavijo), preiskovalci pa domnevajo, da so komunisti noter pometali tudi mnogorske in srbske etnike, zagotovo pa tudi kar nekaj slovenskih in še kakšnih drugih žrtev komunizma. Prav tako so prepričani, da povojna komunisti na oblast tukaj ni ubijala le vojaških oseb, pa tudi otroke in ženske...

Izkopavanje posmrtnih ostankov se je leta 1999 ustavilo zaradi interesa Darsa, da preko tega nesre nega ozemlja im prej spelje traso avtoceste, v tistem asu pa ni bilo niti politične volje, da bi se preiskala celotna širina omenjenega jarka.

No, nesrečniki, ki so jih izkopali iz protitankovskega jarka, so vsaj dobili svoje obeležje, oni, ki bodo za vse no ležali pod avtocesto, ga ne bodo nikoli. Obeležje globoko v Tezenskem gozdu, kakšen kilometer iz stare ceste proti Miklavžu, predstavlja votel kovinski stožec, na katerem je navedeno število 1179 s pripisom, da gre za po vojni usmrteno žrtve, torej gre za morišče in ne za grobišče, kakor sicer slovenski mainstream mediji opisujejo kraje povojnih masovnih eksekucij.

Kovinski stožec ni statuen, ampak se da premikati, ob tem pa zadeva ob notranjo palico in pri tem se slišijo zvoki, podobni zvonjenju cerkvenih zvonov. Saj res, le komu zvoni to obeležje? Glavni (povojni) krvniki slovenskega, pa tudi drugih narodov, so povedani že pod rušo (npr. **Mitja Ribič**). Morda pa zvoni krvnim in ideološkim dedičem tistih, ki so nastavljali in izvajali te ne loveške povojne umore...

In zakaj so povojni poboji v Sloveniji še toliko bolj morbidni kot drugje po Evropi? Na to je odgovoril že omenjeni zgodovinar Ferenc, ki je dejal, da so tudi drugod po Evropi izvensodno obračunavali s sodelavci okupatorja in z vsemi drugimi "sovražniki" po vojni vladajo jih, a z zelo pomembno razliko. **"Toda ko je bil tam lovek ubit, so bili njegovi posmrtni ostanki izrojeni sorodnikom. To nas loči od teh držav. V Sloveniji na stotine družin ne ve, kje ležijo njihovi svojci..."**

Foto in video: Politikis.si